

ภาคร อุดม 2550: ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนประกอบ
และอุปกรณ์รถยนต์ของประเทศไทย บริษัทฯ ศรีราชาสหภาพบริษัท สาขาวิชา
เศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ประธานกรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์จิรศักดิ์
พงษ์พิมณุพิจตร์, Ph.D. 103 หน้า

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมชิ้นส่วน
ประกอบและอุปกรณ์รถยนต์ไทย ด้านผลการแข่งขันและปัจจัยต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความได้เปรียบเชิง
แข่งขันในการส่งออกของไทยเปรียบเทียบกับจีน ในกรณีตลาดญี่ปุ่น โดยใช้ข้อมูลระหว่างปี พ.ศ.
2543-2549 มาวิเคราะห์ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขันของไทยและจีนตามทฤษฎี
ระบบเพชรสมบูรณ์ของไม่เคลล อี พอร์เตอร์

ผลการศึกษาสรุปได้ว่าอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและส่วนประกอบรถยนต์ไทยไม่มีความสามารถ
ในการแข่งขันกับจีนในตลาดญี่ปุ่น เนื่องจากไทยมีการผลิตที่เน้นใช้แรงงานโดยเฉพาะแรง
งานไร้ฝีมือเมื่อเทียบกับจีน แต่มีค่าจ้างแรงงานที่สูงกว่า ประกอบกับจีนสามารถส่งสินค้าไปยังญี่ปุ่นได้
ถูกและรวดเร็วกว่าอีกทั้งมีวัตถุคุณภาพในการผลิตที่พร้อมกว่าและมีตลาดภายในประเทศขนาดใหญ่รอง
รับทำให้มีต้นทุนต่อหน่วยที่ต่ำกว่า ปัจจุบันระบบการจัดการของบริษัทรถยนต์ทั่วโลกมักใช้วิธีการ
จัดหาจากทั่วโลก (Global Sourcing) และการสร้างเครือข่าย Supply Chain ในการจัดหาชิ้นส่วนรถ
ยนต์ ทำให้ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันส่วนใหญ่กว่าจีนมากกว่า ไทยและจีนสามารถครองส่วนแบ่งสูง
สุดในตลาดญี่ปุ่นได้ การที่ญี่ปุ่นยังคงนำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์จากจีนมากกว่าไทยและจีนสามารถครองส่วนแบ่งสูง
สุดในตลาดญี่ปุ่นได้ เป็นบริษัทในเครือหรือเป็นบริษัทที่ญี่ปุ่นร่วมลงทุนด้วย นอกจากนี้ชนิดของชิ้นส่วนรถยนต์ที่ผลิต
ในประเทศไทยหลายชนิดใช้ในญี่ปุ่นไม่ได้ เนื่องจากรถยนต์ที่ผลิตในญี่ปุ่นและในไทยบางครั้งมีรุ่น
และแบบไม่เหมือนกัน

ดังนั้นเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ภาครัฐควรมีการส่งเสริมอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องให้มีความสามารถมากขึ้น โดยเฉพาะการผลิตวัตถุคุณภาพส่วนภาคเอกชนควรให้ความสำคัญด้านการวิจัยและพัฒนามากขึ้น เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีที่สูงขึ้นในการผลิต นอกจากนี้ภาครัฐควร
เจรจาการค้าระหว่างประเทศเพื่อหาตลาดใหม่เพิ่มขึ้นและพัฒนาท่าเรือให้มีความสามารถมากขึ้น

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

29 / ๔๗ / ๒๕๖๐